Dosarul nr. 5r-63/25

HOTĂRÂRE
în numele Legii

21 iulie 2025 **orașul Leova**

Judecătoria Hîncești (sediul Leova), instanță în componența:
președintele ședinței, judecător Nicolae Zaharia
grefier Natalia Carabet
Ana Butnaru

cu participarea:
agentului constatator Vladimir Buzdugan

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională la contestația depusă de către Grossu Vadim împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii conform procesului-verbal nr. MAI06 537637 din 02.05.2025 în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM și

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 20 mai 2025 până la 21 iulie 2025.

Asupra materialelor și probelor prezentate, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 02 mai 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Buzdugan Vladimir a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 537637 cu privire la contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că: ”În toamna anului 2024, în s.*****, în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional, a pretins, a acceptat sau a primit personal sau prin mijlocitor a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvine pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării unor drepturi electorale”.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Buzdugan Vladimir, adoptată la data de 02 mai 2025, Grossu Vadim a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

La 15.05.2025 contravenientul Grossu Vadim a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Buzdugan Vladimir, adoptată la data de 02.05.2025, invocând faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] cod contravențional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Ulterior la 08.07.2025, contestatara Grossu Vadim a depus prin intermediul Secției Evidență Documentare Procesuală a instanței, cererea de completare a contestației inițiale.

Astfel potrivit cererii de completare menționează contestatarul că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

Invocă că o primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată.

Cu referire la cea de a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje? Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești? Cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești? întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri.

Mai mult indică că, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal? Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

La fel denotă ce se impune și o a treia problemă ce necesită a fi analizată și anume: modalitatea acumulării „probatoriului". Astfel că, fapta nu a fost individualizată, în afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta.

Relatează că, petiționarul învinuit că a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, agentul constatator nu a demonstrat că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024? A fost înregistrat oficial? A avut candidat pentru care petiționarul urma să voteze? Nu, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Deci indică că în argumentarea primei probleme, fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator.

Invocă că procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul.

Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-1 neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

Menționează faptul în planul încadrării juridico-contravenționale, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

La caz, menționează că agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

Atenționează că, în raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje ".

Constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă.

Menționează contestatarul că din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al său, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier" este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului

În ședința de judecată contravenientul Grossu Vadim fiind legal citat, nu s-a prezentat.

Prezent în ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Buzdugan Vladimir a solicitat respingerea contestației.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În sensul art. 395, alin. (1), p. 2), și alin. (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394, alin. (1^1).

Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1), art. 448 al Codului contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1, alin. (8).

La data de 15.05.2025, prin intermediul agentului constatator, contravenientul Grossu Vadim a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Buzdugan Vladimir din 02.05.2025.

Astfel, instanța de judecată consideră că contestația este depusă în termenul prevăzut de alin. (1), art. 448 Cod contravențional al RM.

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit procesului-verbal instanța atestă că, Grossu Vadim este învinuit de către agentul constatator precum că: „În toamna anului 2024, în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional, a pretins, a acceptat sau a primit personal sau prin mijlocitor a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvine pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării unor drepturi electorale".

Prin decizia agentului constatator adoptată la 06.05.2025, Grossu Vadim a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 lei.

Contravenientul Grossu Vadim, nefiind de acord cu decizia agentului constatator din cadrul IP Leova Buzdugan Vladimir, adoptată la data de 02.05.2025, a contestat-o.

Audiind participanții la proces și examinând materialele dosarului contravențional în raport cu temeiurile de drept material și procesual care guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi încetat din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 Cod contravențional, stabilește că, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanța conchide că, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În legislația națională, ca și în cea a altor state europene *(spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia),* contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 537637 din 02.05.2025.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Potrivit art.445 alin.(l)-(2) Cod contravențional, ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Instanța menționează că nulitatea absolută al actului pot fi invocate atât de către părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. art. 5 și 7 Cod contravențional. Astfel, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă ad validitatem, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

Prin urmare, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispozițiile art. 443 din Codul contravențional referitoare la mențiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

În aceeași ordine de idei instanța remarcă că, potrivit jurisprudenței CEDO *(cauza Ziliberberg contra Moldovei)* acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenții echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni, din care motiv fapta imputată contravenientului și calificarea acesteia, adică învinuirea propriu- zisă, trebuie să fie clară și concretă.

În acest sens instanța reține că, potrivit art.443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: ***fapta contravențională,*** locul și timpul săvârșirii ei, ***circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice***, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

La fel, prevederile art. 443 alin. (1) lit. e) Cod contravențional prescriu că, procesul-verbal

cu privire la contravenție va cuprinde încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Instanța de judecată reține că, pentru a stabili corect încadrarea juridică trebuie să existe concordanță deplină între fapta concretă săvârșită de făptuitor, norma materială contravențională, precum și în raport cu dispozițiile legale general aplicabile faptei comise.

Prin urmare, încadrarea juridică are o importanță deosebită, deoarece se asigură desfășurarea în limitele legii a represiunii contravenționale și constituie o garanție a respectării drepturilor legitime ale persoanelor.

În urma studierii conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție se atestă că, în cuprinsul acestuia nu este formulată concret fapta incriminată, or agentul constatator a transcris la rubrica fapta contravențională - textului normei juridice, fără a face o descriere amplă și exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționara.

Din fapta reținută, nu se poate stabili cu certitudine că Grossu Vadim **a pretins, a acceptat sau a primit**, anume cum a acționat contravenientul, în continuare, nu se poate stabili dacă contravenientul a pretins, a acceptat sau a primit, **personal sau prin mijlocitor,** iarăși agentul constatator nu indică concret cum contravenientul a pretins, a acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, or aceste circumstanțe sunt vitale pentru o încadrare concretă a faptelor contravenientului, în continuare, în fapta reținută agentul constatator stabilește că contravenientul a pretins, a acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, **a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin**, iarăși, instanța de judecată stabilește că nu este indicat concret ce anume a pretins, a acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor contravenientul.

În fapta constatată în procesul – verbal contestat nu se stabilește nici pentru cine contravenientul a pretins, a acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, or, este indicat – **pentru sine sau pentru o altă persoană.**

Astfel, instanța de judecată stabilește că procesul – verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 537637 din 02 mai 2025, nu cuprinde circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice.

În continuare, conform art.443 alin.(1) lit.e) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel, instanța reține că în procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constatator pe lângă faptul că nu a indicat concret fapta săvârșită, acesta nu a indicat nici indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției. Astfel, instanța de judecată consideră că doar prin simpla indicare a numărului și aliniatului articolului și anume „art.47[1] alin.(1) Cod contravențional”, fapta persoanei nu poate fi calificată juridic.

În acest sens, instanța menționează că pentru efectuarea încadrării juridice a faptei contravenționale, agentul constatator pe lângă numărul și aliniatul articolului din Codul contravențional este necesar să noteze cu exactitate indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției. Or, numai în așa caz instanța are posibilitatea legală să verifice corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței contravenției, prevăzute de norma contravențională.

Instanța reține că învinuirea formulată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional este una neclară, ne concretă și incompletă, prin ce contravenienta este lipsită de dreptul de a fi informată în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse

împotriva sa și să dispună de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale de la această învinuire ne concretă, drept garantat de art. 6 par. 3 lit. a) și b) din CEDO.

La caz este relevantă *hotărârea din 25 septembrie 2008 în cauza Seliverstov vs. Rusia (§ 16)* CEDO a subliniat că, lit. a) par. 3 art. 6 al Convenției recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, adică despre faptele pe care el probabil le-a săvârșit și pe care se întemeiază învinuirile înaintate, ci de asemenea și cu privire la calificarea juridică a acestor fapte. Această informație trebuie să fie amănunțită. Tot în această hotărâre CEDO a mai menționat că, „sfera de acțiune a lit. a) par. 3 art. 6 al Convenției trebuie apreciată în lumina dreptului mai general al acuzatului la un proces echitabil garantat de art. 6 par. 1 al Convenției.

Cu referire la acest aspect, instanța de judecată mai notează că CEDO, în *cauza Zolotukhin vs Rusia,* a reiterat faptul că sfera definită „contravențională" în sistemul de drept al Rusiei, ca și în alte sisteme similare, cuprinde anumite infracțiuni care au conotație penală, dar sânt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală." *(cauzele Ziliberberg vs Moldova și Rusu vs Moldova).*

La fel, se reține că în sensul jurisprudenței CEDO *(Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p. 79)*, rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal și din momentul elaborării acestuia, inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce li se aduc.

Subsidiar, se relevă că CtEDO a constatat în pct. 18, 19 din cauza *Adrian Constantin împotriva României* din 12 aprilie 2011 (cererea nr. 21175/03) că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se aduc.

Art. 6 § 3 lit. a) CEDO îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat. Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din Convenție.

În materie penală (contravențională) o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat este obligatorie, deci, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii. Dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nici o formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura și cauza acuzației care i se aduce.

De asemenea, instanța stabilește că învinuirea trebuie să fie definită în acest act în termeni clari și preciși pentru a exclude arbitrarietatea și a-i da posibilitate acuzatului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-și poată organiza apărarea într-un mod valabil, cerință care, în speță, n-a fost respectată de agentul constatator, astfel fiind încălcat dreptul contravenientei la un proces echitabil.

Instanța reține că agentului constatator îi revine obligația de a descrie fapta contravențională săvârșită pe deplin. O descriere generică a faptei contravenționale în procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a evidenția elementele de fapt de natură a o individualiza, nu întrunește cerințele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conținut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, or, în lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei, instanța de judecată nu poate

exercita controlul de legalitate și temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Cu titlu de principiu, instanța precizează că actele îndeplinite cu nerespectarea formelor legale se vor declara nule dacă prin acestea s-a cauzat o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea lor. În cazul nulităților prevăzute de art. 443 din Codul contravențional al RM, existența unei vătămări se presupune până la dovada contrarie. O asemenea vătămare care afectează în mod esențial fondul cauzei a fost constatată în faza judecării cauzei și nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului verbal, având în vedere eroarea admisă de către agentul constatator în procesul constatării și documentării faptei contravenționale.

În această ordine de idei instanța reține că, în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții statul a instituit norme procesual penale și contravenționale, concentrate în Codul de procedură penală și Codul contravențional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni/contravenții, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune/contravenție să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor/contravențiilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravențională.

Prin normele Codului contravențional legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravențional, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile.

Totodată în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (2) Cod contravențional al RM, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Instanța notează că prin prisma jurisprudenței Curții Europene se evidențiază concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere contravențională. Respectiv, statul este cel care trebuie să-și asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanță de judecată și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză *(cauza Stefanvs.Romania, hotărârea din 06.04.2010).*

Astfel, luând în considerație că au fost constatate temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța consideră necesar de a nu se expune și asupra celorlalte motive de fapt invocate de către contestatară, precum și a temeiniciei întocmirii procesului-verbal.

În circumstanțele enunțate și ținând cont de prevederile art. 445 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația depusă de Grossu Vadim și a declara nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a anula decizia agentului constatator din cadrul IP Leova, Buzdugan Vladimir din 02.05.2025, întocmite în privința lui Grossu Vadim în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, din motivul neconsemnării în procesul-verbal a datelor și faptelor indicate la art.443 Cod Contravențional, cu încetarea procesul contravențional în cauză.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 443, art. 445 alin. (1), art. 461 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Contestația depusă de Grossu Vadim, se admite.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 02 mai 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Buzdugan Vladimit în privința lui Grossu Vadim în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancționare adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Buzdugan Vladimir din 02 mai 2025, adoptată în privința lui Grossu Vadim în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova.

Președintele ședinței,
Judecător **Nicolae Zaharia**